

סב:

אלו טרפות פרק שלישי הולין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

16 וסביב י"ג פרה פ"ה
מ"ו נעש פ"ד משנה
17 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
דקף נעש י"ה שהוא
שם תיקו או מידה והערך
ערך כולו י"ג פ"ה
אזכ ש"ו נ"ג נ"ג
18 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
19 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
20 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
21 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
22 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
23 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
24 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
25 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
26 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
27 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
28 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
29 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
30 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ברזי דבי חלפ. פי בקונטרס דליירי חגגים ולא משמע כן
דכולה שמעתינו בעופות איירי ועוד אז חגגים טמאים איירי
שפיטא דלקי עלייהו משום שרן העוף אלא בעופות קטנים מאד
איירי וזרלין על הארץ וקמטמע לן
דלא מיקרו עוף ולא משום דמחסי
סימן טהרה: מאי ספקיהו עופות
טהורין קורקבני נקלף וטמאין אין
קורקבני נקלף והני קורקבני נקלף
בכבינא. פי בקונוי ושאר ג' הסימנים
מנוכרים כגון ומספקא לן אי קילוף
הוא הרי יש לו ד' סימני טהרה ולא
מספק כל עופות הטמאין ולי לאו
קילוף הוא אין כאן אלא ג' ובספק
שאר עופות טמאין אין שיש להן ג'
כגון קילוף ויש לדקדק מתוך כך דג'
סימנין של טהרה של י"ט עופות היינו
אנצט ימירה חזקת ואיט דורס ואי
אפשר לומר נענין אחר דאי אמרין
קורקבני נקלף הוא ב"ט עופות והכא
לן דליכא להן ספקות ד' סימני
טהרה והאי דנקלף כסין והשתא אם
אחד מלוחין ד' סימנין היינו הרי
דלימיה אלא או כפרס או בענייה אפי'
לא יתשז קילוף ליכא למישל למדי
דפרס וענייה אין להם אלא סימן
אחד ולאו יש להם שנים ומשעה עשר
עופות ועורב אין להם סימן חדש ואם
אוחין ד' סימנין אין מהנין דהדרי
בכולהו ויהא הריא בר אווא דהוה בי
דילמא מתשעה עשר עופות יניהו ולא
מסתברא לומר דיודעיס היו שאינם
מתשעה עשר עופות אלא שהיו
מסופקין בעורב הלך אס הקילוף
קילוף ילאו מדי עורב ולי לאו יש
לספק בעורב דאי נמי סימן אחד יש
להם עם זה הקילוף ויודעיס היו שאין
מין עורב אלא שהיו מסופקין כפרס
וענייה והא דאמרין כפרס וענייה לא
שכימי ציינז היינו אדם היודעיס
והמנוכרים ונאלו היו מסתפקין לפי
שדומין להם א' וכל זה דוחק וגם אין
לפרש שהיה להם סימן אחד עם זה
והיו מסתפקין דאי קורקבני נקלף
שמה עורב הוא שיש לו שני סימני
טהרה ואם אין קורקבני נקלף אז
ליכא לספוקי אלא או כפרס או בענייה
ועדו משום דלא שכימי ציינז דאין
הלשון משמע כן מדקאמר עופות
טהורין קורקבני נקלף משמע דאי
קורקבני נקלף טהור הא לאו הכי אסור

תורה אור השביל

1. ולקח אוזב וטביל
במים איש טהור וזהו
על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע
בעצב או בחול או במת
או בקבר. כבוד י"ח
2. כי לא תשתחוה לאל
אחר כי י"ק שמו אל
קנא ורא: שמות ל"ד י"ד

ענין רש"י

אורטא"ש (אורטא"ש)
סיפור

מוסף רש"י

מפני שמוצא. ואינה
מחזרת ממים שפיה
לחור ולעסוף בתוך הכלי
המת המים יודע פ"ה
ד"ג. שמה מתן כחמה
חיה יתוף פסולין מפני
שמקומו מיהם לחוק
וכבר בטלו בסימן מחמת
מי הטמא. ורש"י פ"ה
אזכ ולא אוזב יון כ"ו.
ל"ה הכי דכתיב אוזב דרש
ל"ה הכי. ורש"י י"ג. כל
שנשחבה שמו קודם
מתן הטהרה. שם כי כחמה
מתיין וכל אחד שם לוי לו
כמו אוזב כחמה יקודם
מתן טהרה היה אז שמו
ונאלה טהרה והקפידה
שנחבו כחמה מקומות אוזב
ולא כחמ לחמד מתן אחד
משמות הל"ה ש"ח אשת
אזכ קפיד רחמנא ושא.

פוסלין מי טהרא. אם שמו מהן מפני שאין מולצין אלא מגביהין
פיהן לאחר שקולטות את המים והמים נופלים מפייהם והרי הן כמימי
שנעשת בהם מלאכה דק"ל במסכת גיטין (דף ג.) שהמלאכה פוסלתן:
חזן מן היונה מפני שמוצא. ונאלו הנתמרים לא נעשה מלאכה: ואם

א"ר זורא זה מוצץ ומקיא וזה מוצץ ואינו
מקיא אמר רב יהודה הני כופשני צוצייני
כשרים לגבי מוצב והן הן תורין של רחבה
מיתביי¹⁶ וזא אוזב יון ולא אוזב
¹⁷כוחלי ולא אוזב רומי ולא מדברי ולא כל
אזוב שיש לו שם לוי אמר אביי כל שנשתנה
שמו קודם מתן תורה והקפידה תורה עליו יש
לו שם לוי פסול והני לא נשתנו שמן קודם
מתן תורה רבא אמר הני כופשני צוצייני
באתרייהו סתמא קרי להו אמר רב יהודה
הני כרוי דבי חילפי שרו¹⁸ ודבי כרבי אסירי
אמר רבינא ומלקיני עלייהו משום שרין
העוף ואמר רב יהודה צרדא שרי ברדא
אסיר וסימניך בר מנייה מרדא ספקא י"אמר
רב אסי שמונה ספיקות הן חובא חוגא סוגא
והרנגוא תושלמי ומרדא כוחילנא ובר נפחא
מאי ספקיהו: עופות טהורין קורקבני נקלף
וטמאין אין קורקבני נקלף והני קורקבני
נקלף בכבינא והא הריא בר אווא דהוה בי
כור שמואל דלא הוה קא מקלף קורקבניה
ואותביה בשימשא וכיון דרפי איקליף התם
יבי רפי איקליף בידא הכא אע"ג דרפי לא
מקליף אלא בכבינא אמר אביי תרנגולא
דאגמא חד משמונה ספיקות הוא והיינו מרדו
¹⁹אמר רב פפא תרנגולא דאגמא אסירא
תרנגולתא דאגמא שריא וסימניך "עמוני
ולא עמונית דרש מרדא תרנגולתא דאגמא
אסירא הויה דדרסה ואכלה והיינו גירוחא
אמר רב שבור אנדרפמא שרי פירו
אנדרפמא אסור וסימניך פירו רשיעא אמר
רב הונא בוניא שרי פרוא אסיר וסימניך
"פרואה אמגושא אמר רב פפא מרדו וגיד
ואכיל שרי סגיד ואכיל אסור וסימניך ילא
תשתחוה לאל אחר אמר שמואל שתיא
חמרא אסירא וסימניך²⁰ שותוי יון פסולין
לעבודה ואמר שמואל מוגא חמרא אסירא

בט
עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

דבי חלפי. אורטא"ש: ד' שם
כרביא. כרבי: ומלקיני עלייהו משום
שרין העוף. דלאו ספק יניהו אלא
ודאי טמאין: לרדא. כדדא: כר
מיניה. מנלעדי לומר סור מעלינו:
כוחא וחוגא הרנגוא וסוגא כוחילנא
פוסלמי: והני קורקבני נקלף בכבינא.
ושאר שלשת הסימנין מנוכרים כגון
ומספקא לן אי קילוף הוא הרי יש להן
ארבעה סימנין ויאלו מספק כל עופות
טמאין ולי לאו קילוף הוא אין כאן אלא
שלשה ובספק שאיר עופות טמאין
שיש להם שלשה סימנין: דלא הוה
מיקלף קורקבניה. אלמא עוף טהור
נמי זימנין דקשה לקלפו: עמוני ולא
עמונית. הלכה רווחת בישראל דכתיב
(דברים כג) על דבר אשר לא קדמו
אחמס ואין דרכה של אשה לקדס:
חיויה דדרסה ואכלה. ראוה חכמים
שדורסת ואכולת והיינו גירוחא דאמר'
לקמן בפ' כל הבשר (דף קט:) אשר
לן גירוחא שאל לן ישגל דכורא
שעטמו כעטמו. ומתוך שאין אלו
בקלאין בהם נראה לי דעוף הנה
לפנינו יש לומר שמה ידורס דהא
הן תרנגולתא דאגמא היו מחזיקין
בטהורה ולאחר זמן ראוה שדורסת
ואין עוף נאכל לנו אלא במסורת

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

א"ר זורא זה מוצץ ומקיא וזה מוצץ ואינו
מקיא אמר רב יהודה הני כופשני צוצייני
כשרים לגבי מוצב והן הן תורין של רחבה
מיתביי¹⁶ וזא אוזב יון ולא אוזב
¹⁷כוחלי ולא אוזב רומי ולא מדברי ולא כל
אזוב שיש לו שם לוי אמר אביי כל שנשתנה
שמו קודם מתן תורה והקפידה תורה עליו יש
לו שם לוי פסול והני לא נשתנו שמן קודם
מתן תורה רבא אמר הני כופשני צוצייני
באתרייהו סתמא קרי להו אמר רב יהודה
הני כרוי דבי חילפי שרו¹⁸ ודבי כרבי אסירי
אמר רבינא ומלקיני עלייהו משום שרין
העוף ואמר רב יהודה צרדא שרי ברדא
אסיר וסימניך בר מנייה מרדא ספקא י"אמר
רב אסי שמונה ספיקות הן חובא חוגא סוגא
והרנגוא תושלמי ומרדא כוחילנא ובר נפחא
מאי ספקיהו: עופות טהורין קורקבני נקלף
וטמאין אין קורקבני נקלף והני קורקבני
נקלף בכבינא והא הריא בר אווא דהוה בי
כור שמואל דלא הוה קא מקלף קורקבניה
ואותביה בשימשא וכיון דרפי איקליף התם
יבי רפי איקליף בידא הכא אע"ג דרפי לא
מקליף אלא בכבינא אמר אביי תרנגולא
דאגמא חד משמונה ספיקות הוא והיינו מרדו
¹⁹אמר רב פפא תרנגולא דאגמא אסירא
תרנגולתא דאגמא שריא וסימניך "עמוני
ולא עמונית דרש מרדא תרנגולתא דאגמא
אסירא הויה דדרסה ואכלה והיינו גירוחא
אמר רב שבור אנדרפמא שרי פירו
אנדרפמא אסור וסימניך פירו רשיעא אמר
רב הונא בוניא שרי פרוא אסיר וסימניך
"פרואה אמגושא אמר רב פפא מרדו וגיד
ואכיל שרי סגיד ואכיל אסור וסימניך ילא
תשתחוה לאל אחר אמר שמואל שתיא
חמרא אסירא וסימניך²⁰ שותוי יון פסולין
לעבודה ואמר שמואל מוגא חמרא אסירא

בט
עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

עוף שמסרו לנו אבותינו כטבור ושלח מסרו לנו יש לחוש ובמסורת
יש לנו לסמוך כדאמר לקמן (דף סג.) שעוף טהור נאכל
במסורת: שבור אנדרפמא. שם העוף: פירו רשיעא. שם
אדם שהיה מוחזק רשע בעיניהם: מרדו וגיד ואכיל. שם
עוף אחד וכן כולם שם עופות הן: יפרואה אמגושא. שם
מקשף והוא עשה לשאת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה):
בט

שיטה מקובצת

16 לפי שדומין להם וכל
זה דוחק: 17 ויש להחזיר
מתוך כך כל עוף: 18 וגם
רבינו חננאל י"ג גבי עוף
הכא: 19 יש לו אחר מאלו
מאלו הני כלל: 20 לסיק
כתיב נשר ע"כ וכו':

רבינו גרשום

פסולין כפי חומת כ"ו
כלומר אם שמו טהור
מסולין משום סיס שאבין
פנין שרין כששורין
מקיאין: חזן מן היונה
פנין שריא מוצצת.
כשריא שריא ויניה
מקיא ואם איהו לימיה
חזן מן היונה כ"ו כלי
ואם איהו דחסיל דריא
לימיה לימיה חזן מן היונה
וחסיל: כופשני דענייה
כשרה כ"ו הכי שמייה
אזוב כוחלי פ"ה ולי
כל אוזב שיש לו שם
לוי כלומר הכא נמי כיון
שיש לו שם לוי כופשני
דענייה לימיה פסולין
כריא (גרסא) דבי חילופי
כ"ו כלומר דדיירי כתי
חילפי שקורין אורטייש
כ"ו: רבינו חרבי מולש
ברדא אסיר וסימני בר
מיניה א' כלומר כ"ו ברדא
ויסימנין פירוה אפטישא
כ"ו כמס' יומא לשכת
בית הפרוה וז' היא פירוה
מרדו (מרג' שרי) ונניד
ואכל כ"ו שמו של עוף:
סניד ואכיל אסיר (ועוף):

זו נראה ד"ל לומר כ"ו
שיטה כדדא חסורא לנולא.